

**In Hoc Libello Pontificii Ora||toris continetur legatio, in
co[n]uentu Norembergensi,|| Anno. M. D. xxij. inchoato,
sequenti vero finito ex-||posita, vna cum instructione ab
eodem legato|| ...**

Hadrian <VI., Papst>

Norembergæ, 1523

VD16 K 320

94 Qvibvs Mediis Innvmeram Pecvniae summam, Mendicanti[u]m ordines
Romam importent, virginumq[ue] vestalium monasteria molestent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65406](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65406)

QVIBVS MEDIIS INNVMERAM PECVNIAE
summam, Mendicantim ordinem Romam importent, vir-
ginumq; vestalium monasteria molestent,

Quum nemini dubium sit, ijs qui iure experiri volunt, pecunia, eacy non modica opus esse, & pleriq; mendicantium ordinum regulis addicti, multas causas atq; lites in iudicia Iem. controuersiam, non sine magno ordinariorum, parro-
chorum, atq; laicorum detrimento, contra phas, nephiasq;
immo nulla omnino necessitate exigete, Romam pertrahat.
Tribus insuper eorum generalibus, quos vocant, Cardina-
licij galeri dignitatem, innumera, vt fertur, pecunia compara-
uerint. Non parum timendum est, ne non prefat mendican-
tium ordinibus subiugati, multa sacrarum virginum; & pre-
sertim ea, vbi se solos dominari norunt; monasteria, in quis
hus Principum, Comitum, Baronum, Nobilium, ac ciuium
liberi frequenter vitam viuunt, pecunijs expilent, ac depecu-
lentur, & eis dehinc quibuscunq; alijs modis, interitus per-
nicie, molestiaru, variorumq; incōmodorum radix atq; ori-
go sient. Interimq; misere, captiuras moniales, sub perpetui
poena carceris adigant, ne cuiq; alij, quo secum pacto agant,
manifestent: id quod quibusdam in locis plus nimio, proh-
dolor, compertum est. Quibus vero pharmacis huic mor-
bo mederi possit, cogitandum relinquitur: Num prestatet, q
virginum monasterij, ac mendicantium ordinibus, in meri
ac mixti imperij iurisdictionibus sitis, quibus hactenus per iu-
risdictionū magistratus, ac potestates, nulli p̄fecti essent cu-
ratores, seu dispēsatores, duo, etate, morib⁹, ac probitate per-
spicua prestantes viri, vnicuiq; tali monasterio seorsim p̄f-
ficerentur, qui omnibus eorum communibus computationi-
bus, acceptorum videlicet, & expensorum interessent: qui-
busq; curę esset, ne in posterū p̄dicta virginalia cœnobia,
a mendicantibus monachis, eorum non necessaria p̄sen-
tia, vel quocūq; alio modo grauarentur. Qua vna re procul

dubio efficeretur, q̄ dictorum monasteriorum anni fructus
census, redditus indies augerentur; monialium personæ in
magnum vscq̄ excrecerent numerum; et sic multo melius,
vberius, vtilius, q̄ si ipsarum pecunia, vel Romam, vel in
alium quempiam locum indecentem conferatur, sustentari
possent.

DE ROMANORVM PONTIFICVM LEGATIS ET
oratoribus, necnon comitibus, quos vocant, Palatinis.

95 Accidit etiam aliquando, q̄ legati & oratores Romani, cū
Papalibus, vt vocant facultatibus, in Germaniam mittan-
tur, qui talium facultatum vigore & prætextu, liberos vul-
go conceptos, naturales, Bastardos, spurios, damnato ex coi-
tu prognatos, aliosq; , qui contra Christi instituta, legumq;
sanctiones in mundum editi atq; expositi sunt, legitimos
efficere, & ad quoscunq; actus legitimos, idoneos reddere:
ad successiones item cum legitimis & naturalibus liberis
habiles facere & admittere; omnium deniq; statuum ac die-
gnitatum capacitatē tribuere conantur. Cuius tamen rei,
in Romani imperij territorio, nullam omnino habent potes-
statem. Nec parum inde litium, iurgiorum, errorum, cons-
trouersiarum, offendiculorūq; , in sacro sancto Romano Im-
perio oritur, q̄ ex non concessō coitu concepti, cum legitime
editis ad parem admitti debent successionem. Quam rem
vt nimium Germanis molestam, Imperij ordines tolli, amo-
ueri, penitusq; aboleri, summopere petunt.

96 Pari præterea modo a Romana sede iam dictis legatis,
vicecomites palatini sufficiuntur, simili potestate legitimandi,
ad successionem admittendi, & omnia ad instar legatorū,
quorum iam ante mentio facta est, efficiendi, nec non nota-
rios creandi. Qui tamen vicecomites adeo sunt inidonei,
adeo inhabiles, adeo literarum ignari, adeo deniq; rerum in-
expertes, vt minimum etiam quod ad notariatus artem per-
tineat, ignorant. Vnde non immerito subsequitur, q̄ mul-
to ineptio-